

In de sporen van Sibò

Nieuwsbrief 4, november 2023

Dag allemaal,

We hebben de zomer inmiddels achter ons gelaten en we zijn met het laatste kwartaal van het jaar bezig. Hoog tijd voor een update over Sibò en mij!

Media

De afgelopen maanden hebben we natuurlijk niet stilgezeten en hebben we weer mooie momenten meegemaakt als zorgduo. Het blijft elke keer weer bijzonder om te zien wat het effect van Sibò kan zijn in het contact met onze bewoners. Zoals het tegenwoordig in het digitale tijdperk gaat werden onze ervaringen gedeeld op social media door Stichting Blijf. Daardoor werd o.a. RTV Drenthe getipt en zijn we in juni jongstleden geïnterviewd. Voor wie dit nog terug wil kijken, [klik hier](#).

Ook wilde het huis-aan-huisblad 'Week in Week uit' graag iets over ons schrijven, [klik hier](#) om het artikel te lezen. Bovendien stonden we recentelijk in het Medewerkersmagazine van Espria. Natuurlijk ben ik stiekem een beetje trots om te mogen vertellen waar je gepassioneerd over bent, maar het is nu wel even genoeg geweest. Ik hou me vooral graag bezig met mijn vak en het werken met Sibò.

Het is erg fijn om te merken dat 'dier ondersteunende interventies' steeds meer bekendheid krijgt in de zorg, welzijn en het onderwijs. Hoe mooi is het toch dat Icare hierin een pionier is in het noorden des lands! Professor dr. Marie-José Enders schreef over dierondersteunende interventies een mooi artikel in het vakblad van het NIP (Nederlands Instituut van Psychologen). Zij is psycholoog en emeritus Hoogleraar Antrozoologie (studie naar mens-dier relaties). Mocht het je interesse hebben, dan kun je haar naam googelen.

Diplomering

Een ander niet onbelangrijk nieuwtje: inmiddels zit het theoretisch deel van de opleiding erop en op 15 september jongstleden heb ik mijn diploma Animal Assisted Interventions Level 1 en 2 in ontvangst mogen nemen! Heel fijn om nu het geaccrediteerde diploma op zak te hebben. Zijn Sibò en ik nu uitgeleerd? Zeker niet! Onze ontwikkeling als zorgduo is een voortdurend proces waarin we ook blijvend begeleid worden door Stichting Blijf. De coachingsessies op het werk met de instructrice blijven doorgaan. Daarnaast zijn er jaarlijkse bijscholingsdagen om de kennis en kunde up-to-date te houden en hebben de zorgduo's intervisie met elkaar.

Werken op indicatie en met op maat interventie

Doordat het theoretisch deel van de opleiding erop zit lukt het nu om op maat interventies uit te voeren. Net als bij een psychologische behandeling is niet elke interventie met een contacthond geschikt voor/passend bij ieder mens. Onder andere de aard van de problematiek maakt bijvoorbeeld of een bepaalde interventie geschikt is. Tevens moet er een klik zijn tussen de bewoner en Sibò. Omdat elk mens en elke hond een eigen karakter heeft zal er niet altijd een match zijn, het is echt maatwerk. Afhankelijk van de hulpvraag ga ik kijken of het inzetten van Sibò van meerwaarde kan zijn. Vanaf 1 december zal ik gaan werken met een screeningsmodule om te bepalen of de inzet van ons als zorgduo geschikt is. Door de komst van een nieuwe collega psycholoog heb ik een paar uur 'over' om ook op andere locaties op indicatie met Sibò te komen. Binnenkort zal ik in de Nieuwsflits uitleg geven over wanneer ik hiermee start en op welke manier men naar mij kan verwijzen.

Sibo op het werk

Het is duidelijk te merken dat Sibó meer volwassen wordt wat zich uit in stabiel en rustiger gedrag. Het lukt hem steeds sneller om zijn enthousiasme om te buigen naar rustigere energie. Natuurlijk mag hij ook enthousiast zijn, alleen is het bij onze doelgroep blijvend belangrijk dat dit gedoseerd en verantwoord gebeurt. Naast het welzijn van Sibó staat het welzijn van de bewoners natuurlijk voorop! Door zijn groei naar volwassenheid lukt het hem steeds beter af te stemmen op de bewoners en dat levert prachtige interventie momenten op.

Recente voorbeelden:

1. Een meneer kwam met zijn partner de Herik bekijken. Meneer was woonachtig in een ander verpleeghuis op basis van een RM. We wisten dat hij van honden hield dus we hebben ervoor gekozen dat ik zou kennismaken met dhr. tijdens de rondleiding met Sibó erbij. De insteek was om het ijs makkelijker te breken en dhr. sneller op zijn gemak te stellen. Het bleek een schot in de roos. Ik kwam goed in gesprek met dhr. waarin hij zijn verdriet en boosheid uitte over het niet meer thuis mogen wonen. Het gemis van partner en de honden was groot. Sibó zat gedurende dat gesprek veelal naast hem en dhr. aaide hem voortdurend en sprak ook tegen hem. Het was zichtbaar dat hij steun ervoer van de aanwezigheid van de hond. Aan het begin van het bezoek was dhr. afwijzend m.b.t. eventueel wonen op onze locatie. Na een uur ging dhr. met partner naar huis en gaf hij aan 'erover na te denken'. Hij is de dag erna bij ons komen wonen en tijdens de inhuizing was ik weer aanwezig met Sibó. Er was herkenning en Sibó had meteen een rustgevend effect op hem en gaf opening tot gesprek. Naast dat de inhuizing zonder problemen is verlopen, gaf het mij als behandelaar een goede start met dhr.
Wat levert het contact met Sibó tot nu op:
 - sneller veiligheid en vertrouwen m.b.t. de behandelrelatie;
 - Sibó werkt als motivator (bv. letterlijk met wandelen en in beweging komen);
 - door dhr. oefeningen met Sibó te laten doen kunnen we werken aan zijn gevoel van nut en ervaren van regie.
2. Een andere bewoner is door de achteruitgang in zijn dementie meer afatisch geworden. Het begripsvermogen is nog vrij goed, maar zijn uitdrukkingsvaardigheid is erg beperkt. Dit frustriert hem enorm. Dhr. is erg doof, waardoor hij zaken minder goed meekrijgt in de groep, maar ook 1-op-1. Daarnaast is hij zachtaardig van aard, kan moeilijk voor zichzelf opkomen en voelt zich snel minderwaardig. Alle factoren bij elkaar zorgen voor somberheidsklachten en dhr. trekt zich meer terug. Mijn gesprekken met dhr. in het kader van zijn stemming worden moeilijker door de afasie. Nabijheid vindt hij echter nog steeds erg fijn en het doet hem zichtbaar goed. Omdat een hond in het hier en nu leeft en geen oordeel heeft besluit ik om Sibó in te zetten bij onze contactmomenten. Doelen hierbij in mijn achterhoofd zijn:
 - Contact met Sibó zorgt mogelijk voor makkelijker communiceren met mij omdat hij meer ontspannen is.
 - Contact met Sibó kan ervoor zorgen dat het emotionele geheugen van dhr. wordt aangesproken.
 - Contact met Sibó kan hem meer een gevoel van nut en regie geven, bijvoorbeeld omdat hij met mij de riem vasthoudt als we in huis of de tuin lopen.

Mijn hypothesen vooraf blijken te kloppen en Sibó blijkt duidelijk van meerwaarde in het contact. Ik zie dhr. direct stralen zodra hij Sibó ziet en hij komt uit zijn schulp. Dhr. begint te praten met de hond en vertelt ook over zichzelf. Ook merk ik dat hij beter uit zijn woorden komt, mogelijk als gevolg van meer ontspannen zijn in de aanwezigheid van de hond. Daarnaast heeft Sibó geen oordeel over zijn communicatie en dat zorgt waarschijnlijk voor meer rust en geen miscommunicatie. Miscommunicatie heeft dhr. met mensen wel vaker en dat resulteert in frustratie. Non-verbaal zie ik ook veel gebeuren; dhr. gaat rechterop zitten en lopen en maakt meer oogcontact en praat meer met mij uit zichzelf.

Tot zover mijn update! Houd de Nieuwsflits in de gaten omtrent het vervolg over de manier van verwijzen.
Hartelijke groeten van Susanne en Sibó